

1906-1908

Afsender
Lili v. Kohl Jacobsen

Modtager
Theodora Madsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
CA 000031960/000007644 ser. 3,
æske 3.

Transskription

Frø Theodora Wredde. -

- Dette Brev faldt mig
ret vanskeligt at skrive - men
jag maa og vil det - for det er et
Løfte jeg aldrig lidligt havde gaaet
Frø Jacoben et svært Svimmelheds
anfald med stærke Ophastninger.
Jeg var ved 12 Tiden saa til hende
og da jeg ved 5 Tiden saa hende
saa hun her i 5ps. Ved 5 Tiden i
Eftermiddagen var jeg der igen. Da
var hun stadig Opvækket. Jeg sad
lidt og talte med hende, og hun
begyndte at tale om det der altid
fylder hendes Tanker - det hun
alltid og stadig vender tilbage
til: Carl og hans Børn. Jeg saa
at Frø Jacoben begyndte at blive
ophidset, - vilde derfor gaa - men
hun holdt fast. - Hun begyndte

hinn at tale - g lidt efter lidt
gav hinn sig hen til en stærk
Feberophidselse. J sagde at afbryde
- men forsvare. - Hinn talte om
ball. - hans Børn - g mig. -
- Hinn var syg, - uheldig.
- Da var det hinn sagde, at j va-
den den maatte række Haanden
ford. J hinn sagde i jeg maatte
det - maatte det. - Det var
mig svært at svare, men j
mente i nej. - men da j havde
sagt det, blev Finn Jacobsen
ganske fortovlet - græd - bad mig
faldede, kastede Haanden.
- Da da j sæd på Finn
Jacobsen - hinn der var den
Erste der har set på hans Lykke
- set på hans Lykke med et Blik
inden omme i Egoisme - inden
Gaztanke, - hinn der var den

Ernest der har modtaget mig
med Venlighed. - Han var den
gamle, - men han har haft
slæppe, kærligere og klager.
Blik end de unge, - for
hendes Øjne blev ikke forblinde
af din ind - egoistiske eller
Køkkenbrødesladderagtige Tanker
- nej - altid kun Carls Lykke
og Kærligheden til ham for
sine Øjne. -
- Du saa måske på hende
hendes Børn. -
Du da hun saa der, fortviv-
let, - fortvivlet fordi du ikke
gav etter for den Børn; at
strøtte Haanden frem imod
Carls Børn - selv om den ikke
blev modtaget - men at strøtte
sin Haand frem for Carls Skyld,

- folk p' mig gruseltes
lille, - lige saa lille, ligesaa
stædig, selvretfærdig og dæm
som den Type mennesker der
er mig midtst af alle - den
Type Farisæere der er mig
alt for ligegyldige. -

- I saa var det p' git
hen igen til Fru Jacobsen, og
gav hende det Løfte; endnu
i Aften at skrive til Dem,
og sige Dem, at naar De
engang spoler at Ders Kærlighed
til Ders Fader er saa stor at
De kan tænke at se den kvinde
som kun i kin lever for
hans Lykke - de er hun
red at røkke. Haanden Dem

indat Dem. -

- Maakte blot dette
Løfte som jeg gav Frii Jacoben -
som gjorde hende lykkelig - det
Løfte jeg her indtager, give
hende Fred. -

Frii Lise Jacoben.